

Szerkesztői iroda:
Streintz és Eschenlohr
könyvnyomdája.
Csak bérmentes levelek
fogadtnak el.
Kéziratok vissza nem
küldetnek.

Előfizetési díj
vidékre postán vagy hely-
ben házhoz hordva:
Egész évre . . . 8.—
Félévre . . . 4.—
Negyedévre . . . 2.—

BAJAI FIGYELŐ

politikai hetilap.

Kiadó-hivatal:
Streintz és Eschenlohr
könyvnyomdája
B ó d o g - t é r .

HIRDETÉSI DÍJAK:
Egy 3 hasábos petit sor egy-
szeri megjelenésért 10 kr., 3-
szori 8 kr., 10-szerért 6 kr. fi-
zetendő. — Minden hirdetés
után 30 kr. bélyegdíj jár.
A nyiltér 1 petit sora 12 kr
A hirdetési díj előre fizetendő.

MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

A polgárokhoz.

Baja város független gondolkodása és hazafias érzelmű polgársága az idén sem lett hűtlen önmagához, s újra kibontotta azt a zászlót, mely alatt legszentebb emberi és nemzeti jogainkért vettük fel a harcot. A polgárság színjava, mely meggyőződését nem teszi alku tárgyává, az idén is kijelenté azt, hogy a mai kormány hazafiatlan, 'erkölcsöket korrumpáló, vagy on-elkobzó politikáját eliteli s mindent elkövet annak megbuktatására. Kijelenté azt, hogy édes hazánkat függetlennek, az idegen érdekek jármából kiszabadítottanak akarja látni, s éppen azért kötelességének ösmeri a küzdelmekből magára vállalni azt a részt, mely a nemzet-felszabadítás nagy munkájában őt illeti.

Nem is kételkedünk mi abban, hogy az idén zászlónkat győzelemre viszzük. El fognak jönni az ámitók, a lélek-kufárok újra, megindul a korteskedés, a vesztegetés ígéretekkel és kézfoghatóbb argumentumokkal; de bizunk benne, több, föltétlenül meg vagyunk győződve, hogy a polgárok, a kik hazájuk sorsát szívükön viselik, sem a maguk anyagi javára szavazatukat el nem adják, sem „helyi érdek“ korrupciós jelszava alatt meggyőződésük ellenére nem cselekesznek. A vasutal való házalás a szavazatokért, jól tudjuk, megint kezdetét fogja venni. Hivatkozni fognak arra, hogy a szabadkai szárnyvasutról szóló törvényjavaslatért a kormánynak hálával tartozunk, s nem fogják elmulasztani rámutatni a báttaszéki csatlakozásra, melynek létesítése érdekében szükséges volna el-

veink árán is megnyerni a kormány jóindulatát.

No hát ezekkel a hamis prófétákkal jó lesz igen kurtán elbánni. Adják nekik tudtal a választók, hogy ők legszebb polgári jogukat nem adják bérbe a legtöbbet ígérőnek, hanem gyakorolják azt kötelességükhöz hiven, oly politikai célok támogatására, melyek meggyőződésük szerint a haza javára szolgálnak. Adják nekik tudtal, hogy oly kormányt, mely ily tisztességtelen lélekvásárlással akarná többségét biztosítani, csak megvetni tudnának s kétszeres okuk volna annak megbuktatására törekedni. Adják nekik tudtal, hogy Baja város polgársága tiltakozni akar ama rendszer ellen, mely a jogfeladások s a nemzeti hagyományok elhanyagolását hirdeti böleseségnek, s mely oly nyilvánvaló kizárólagos oka az átalános politikai és gazdasági romlásnak.

Egy percig sem kételkedünk, hogy Baja város polgárait e meggyőződésükben senki és semmi megtántorítani nem fogja. S nem kételkedünk abban sem, hogy azok a polgártársaink, a kik talán inkább vonzódnak az u. n. mérsékelt ellenzék elveihez, nem fogják megtagadni közreműködésüket a közös cél elérésére: a kormánypárt megbuktatására. Tudvalevő dolog, hogy a két ellenzék között hallgatag megegyezés jött létre, mely szerint egymást a kormánypárttal szemben támogatni fogják. Városunban a mérsékelt ellenzék, mint azt a viszonyok minden ösmerője jól tudja, úgy sem vehetné fel a harcot győzelem reményével, s ha egyszer megtörtént is, hogy egy mérsékelt ellenzéki jelölt körül igen

tekintélyes párt csoportosult, ezt tisztán ama jelölt személyes népszerűségének s nem a párt-program iránti lelkesedésnek tudhatni be. A függetlenségi párt ellenben számra egyenlő a kormánypárttal, úgy hogy ha a másik ellenzék hozzá csatlakozik, győzelme többé kérdésbe sem jöhet.

A viszonyok sajátságos alakulása hozza magával, hogy e helyütt szükségesnek látjuk külön megemlékezni zsidó polgártársainkról. Az antiszemitikus mozgalmak bizonyos tekintetben terrorizáltak zsidó hiten levő polgártársainkat, úgy hogy ők még nálunk is, a hol a jó egyetértés egy pillanatra sem lett megzavarva s a hol a társadalmi összeolvadás oly szép sikerrel indult meg, mondom, még nálunk is hajlandóknak mutatkoznak a politikai küzdelmekkel szemben legalább is rezervált állást foglalni el. Engedjék meg, hogy néhány szóval megpróbáljam bebizonyítani ez álláspont helytelenségét. Az antiszemitikus zavargások valódi oka kétségtelenül az az átalános gazdasági súlyedés, mely Ausztriával szemben való gyarmati helyzetünknek szükségképi következménye. A bajok ez alap-okának eltávolítására a kormánypártnak nincs orvossága, sőt a mint tudjuk, Tisza Kálmán úr engageálva van már arra is, hogy a most fennálló vám- és kereskedelmi szerződést, melynek káros hatásait iparos, kereskedő, földműves egyaránt érzi, nem fogja felmondani s így az újabb tíz évre érvényben marad. Ellenben a függetlenségi párt önálló vámtérületet követel és összes saját gazdasági kérdéseinket saját érdekeink szempontjából igéri

TÁRCZA.

A PERDITA CZIKLUSHOZ.

Szeretek, mint egy elhagyottat
Egy másik elhagyott szerethet.
A hogy vergődő fájdalom csak
Képes szeretni: úgy szeretek.

Nem a gyönyörnek tiszta mézét
Szomjazza ajkam, hogyha csókol;
Az, a mi hozzád vonz, a részvét;
Szeretek édes, szánalomból.

Szeretek, mert mint én, leányka,
Te is jobb sorsot érdemelnél;
Szeretek, mert reád találva,
Láttam, van árva szív szivemnél.

Szeretek önzésből, kimondom;
Mert a midőn szemedbe nézek,
Erzem, nem oly sötét a sorsom,
S én kezdlek vigasztalni téged.

Reviczky Ggula.

Az első találkozás.

Irta: VACHOT SÁNDORNÉ.*)

Nálunk régi jó szokás szerint a névnapki köszöntések eimaradhatlan illedelmi szabályként tekintettek, egymást meg köszönteni a rokonok s jóbarátok el nem mulasztották volna, mintha ez lenne kölcsönös nagyra becsülésük s vonzalmuk jele egymás iránt. — S így történt, hogy József napját köszönteni, Bajzáéknál egész kis társaság gyűlt össze egykor, mely többnyire írók s ezek családjaiból állt.

Ez időben sokal hallottam már beszélni Vachot Sándor felől, — de még soha sem találkoztam vele; Erdélyi János és neje valamint Vachot Imre is elég apró s érdekes dolgot mondanak el felőle, míg Vörösmarty s Baj-

* A jelen írónd jelenleg emlékiratain dolgozik s ez érdekes kis czikkben Vachot Sándorral való első találkozását írja le.

za az ifjú költő szokatlan tehetségét s mély érzelmeit számtalanszor magasztalták jelenlétben s nagy reményeket kötöttek irodalmunk javára, jövődjéhez. — Ily beszédek után titkon már annyival inkább óhajtottam őt megismerni, mert néhány költeményét, végzetesen, mint leányka, könyv nélkül tanultam be vizsgámra s azok felejthetetlen hatást gyakoroltak reám.

Mi nagy volt tehát meglepetésem, s mi mélyen pirullhattam el, midőn Bajzáéknál fennevezett József napján Erdélyi János és neje követve Vachot Imre és — senki nem mondta, de én láttam, éreztem, egyszerre sejtém, hogy a belépő érdekes karcsú, magas fiatal ember, ki velők együtt jött, nem lehet más, mint Vachot Sándor.

Mintha reá lett volna írva halvány magas homlokára, hogy költő, ki szeretni és szenvedni született, — világosan leolvasta ama tizenegyedfél éves kis leány szeme és szíve, ki akkor én voltam, s keble, mintha varázsütés érintette volna, megrezcent, megnyílt, hogy képét mind örökre magába zárja.

Vachot Sándor a legrokonszenvesebb írók egyike volt; szabályos arca finom vonásait, meglepő szép színe emelte, mely két oldalt, mintha gyöngéd róza lehellet érintette volna, mindig piros volt; ha mosolygott, a jószívűség gödrei oly kedvesen illettek arczának pirosságához mint homloka vakító fehérségéhez dus gesztenye barna hajhullámzata, melyhez hasonló gazdag, selyem finom haját soha életében nem láttam; öltözéke mindig csinnal s jó ízléssel volt választva; fogai hófehérek, kezei szokatlan kicsinyek s gyöngédek voltak.

Vachot Sándort anyámnak és nekem nővére, Erdélyiné mutatta be kedves mosolya kíséretében. Midőn régen mult énemnek mély pirulását észrevette, mely a bemutatást követé, sajátságos pillantást vetett fivérére, melyet ha akkori zavarában nem bírt megmagyarázni ama kis leány, de minden esetre észrevett s arczát még pirosabbra festette.

Sok szép fiatal asszony és leány volt jelen József napot köszönteni; de Vachot Sándor, mintha rajtam kívül senki számára nem volnaak szemei, mintha csak velem akarna foglalkozni, — mellém ült és velem beszélgetett. — Elmondá, mi sok szép és kedves dolgot hallott felőlem azoktól, kik régebben ismernek s mint örvend, hogy végre találkozhattunk. — Kérdezte továbbá, vajjon a közelgő nyáron nem készülünk-e furdőre vagy valamerre utazni s nem szándékozom-e a jövő évben farsangolni? mit ő ugyan éppen nem helyeselné, miután tizenegyedfél éves

hölgyecskeket a nagyvilágba bemutatni nem igen szoktak még stb.

Nem a tárgyak minősége, mikről társalgánk, tette előttem érdekessé s feledhetlenné társalgásunk minden szavát, — s nem is ezek miatt égték oly feltűnő lángolón arczaim, — hanem a hódolatot kifejező tekintet és modor volt az, mit festeni és elbeszélni nem, de látni s érezni annál inkább lehetett, — s mi a társaság nagy részének figyelmét is magára vonta.

Vége anyám, észrevéve, hogy szemet kezd szúrni Vachot Sándor irántami magaviselete, oda intett s tudatta, hogy menni fognak.

— Ily hamar! — szóló önkénytelenül s leverten, az én hajdani kis énem.

— A színházba jössz velem — mondá anyám nyájasan. — Tudod ma Rózsát adják Szigligeti től s Laborfalvi Róza viszi a czinszerepet — tevé hozzá oly mosolygós s biztatással, mely teljes kárterítésemre volt számítva, ha talán rosszul esett volna oly korán elhagyni a társaságot.

— Csakugyan távoznak önök? — kérde Vachot Sándor szemlátomást elkedvetlenedve, midőn készülődésünk meggyőző őt, hogy a marasztalások hasztalanok voltak.

— Mama a színházba akar ma engem vinni — viszonzotam — hiszen igaz, hogy ott a világon a legszebb „Rózsát“ látom meg, mert a czinszerepet Laborfalvi Róza adja.

— E miatt kár fáradni — szóló Vachot Sándor, mi közben kezét nyújtá s bucszásul kezét szoritánk — hiszen ha nem röstell ama tükörig menni, elég szépséges kis rózsabimbót láthat, — tevé hozzá csöndesebb hangon s én mintha ez udvariasság vagy e bók, valami rendkívülit talán első szerelmi vallomást foglalt volna magában, mélyen elpirulva, dobogó szívvel izgatottan távoztam s maig sem feledém szavait, — hiszen ez egész délután, mintha tegnap történt volna, oly élénken maradt emlékezetemben —

Csodálatos az az ébredő első szerelem, midőn megkezd uralmát szívünk felett. — A legegyszerűbb szó annak ajkairól; ki felkölté a lángot, melynek létezését magunk sem képzelők, — egy kézzsoritás, — egy melegebb tekintet, mennyországot tárhat fel előttünk, melyben ragyogás, virulás, remény és hit csak egy oltárképet ölelnek körül.

Mennyi bókot hallottam úgy szólván bölesümtől

megoldani. S kétségtelen is, hogy e program alapján kilátás nyílik gazdasági viszonyaink egészséges rendezésére. Ott pedig, hol a gazdasági viszonyok egészségesek, még a kereszt jelvénye alatt sem lehet szociális zavarokat szítani.

De a „zsidókérdés“-nek kétségtelenül vannak oly elemei is, melyek nem általános szociális jellegűek, hanem kizárólag speciális zsidókérdést képeznek. Az emancipáció kimondása megszüntette a törvény előtti különbséget, de egymagában nem nyújtott módot a társadalmi és kulturális egybeolvadásra. S mit tett az a kormány, mely magát szabadelvűnek nevezi, hogy e bajon segítsen? Beadott egy monstruózus törvényjavaslatot a keresztények és zsidók közti házasságról, mely a zsidók társadalmi állását még elkülönítettebbé tette volna. Jó, hogy e félszeg intézménytől a kormány csúfos bukása megmentette az országot; de szomorú, hogy míg e kormány ül a polcon, s mmi kilátásunk oly égető kérdések megoldására, a házassági jog állami szabályozása, stb. A függetlenségi pártnak mind e kérdésekre nézve határozott programja van, oly programja, melyet minden felvilágosult ember aláírhat, mert az az egyenlő jogok és egyenlő kötelezettségek alapján áll, s a mint tiz biztosít az állam jogos befolyásának, úgy tiszteletben tartja az egyéni és testületi szabadságot s a vallásos meggyőződést. Nemcsak mint magyar hazafiak teljesítik tehát köteleességüket zsidó polgártársaink, midőn a függetlenségi pártot támogatják, hanem elősegítik ama kérdések tisztázását is, melyek őket legközelebről érdeklik.

Okunk van hinni, hogy Baján nem is lesz panaszunk a polgárság egyetlen alkotó elemére sem, hogy az a függetlenségi párt magasztos elvei, nagy céljai iránt érzéketlen maradna s joga gyakorlatában más mint meggyőződése által vezetetté magát. A kormány-párt részén ott lesz a hatalom a pénz, a befolyás; a mi részünkön csak a becsület meggyőződés s a hűség az elvekhez. Ezekkel a fegyverekkel azonban bátran, agyózelem reményével indulhatunk a küzdelemben.

A függetlenségi párt megalakulása.

Az a fellívás, mely a függetlenségi párti választópolgárokat e hó 20-án d. u. 5 órakor értekezletre szólította egybe, nem maradt kiáltó szó a pusztában. Dacára annak, hogy hétköznap volt s így az iparúzó polgárok

fogva: — mint piczi leánykát, már dajkám kis gyönyörű a gyöngyvirág, — hiszen szokás szerint némely ember a csillagot és napsugárt is lehozni a földre, hogy vele egy igénytelen, szívből szerény gyermeket feldiszhessen, — de minden vesztegetve volt, hatást e részben semmi nem tőn reám. S most a kis bók, mellyel Vachot Sándor távozásunk miatti lehangoltságát leplezte, ezer visszhangot ébresztett a lelkem lelkében, szavait folytonosan hallani véltem, úgy csengettek füleimbe, mint a legédesebb zene hangjai.

Először voltam színházban úgy, hogy az előadásra nem figyelék; még Laborfalvi Róza is vesztett hatásából, mert nem volt képes gondolataimat s érzelmeimet annyira bebilincselni, hogy a vigjáték szövegét figyelmemmel kísérjem. Azt a ruhát is, melyet e József napi délután viselék — mint ma is élénken emlékszem, igen szép világos kék ruha volt — úgy megszerettem, mintha viszont az is ragaszkodnék hozzám, s színét mintha az égtől kölcsönözve, tündérlányok keze szöte-fonta volna. szövetét, láttam én azon nefeletset, rózsát s mindent, mi a szemem ruhán elbájosolhatja. Soká is tartogattam emlékül még akkor is e ruhát, mikor már régen nem viseltem s tartogattam talán ma is még, ha egy viszontagságos költözéskor alkalmával egyik vidékről a másikra, sok más között el nem pusztítják, talán maguk a hordozkodó emberek a szekrénykével együtt, melyben éveken keresztül elzárva őriztem.

Fővárosi levél.

Budapest márcz. 19.

Két héttel ezelőtt minden hírlap a következő hírdetést közölte: „Pálmay Ilka kelengyéje naponként d. e. 8—10-ig, d. u. 2—6-ig látható az Adám és Eberling czégnél.“

Kelengye? Kérdezte minden ember. De hát ki a völégény? Ez az első, s csak azután lehet kelengyéről szó. Ugy látszik azonban, Pálmay Ilkának először volt kelengyéje, s azután lett völégénye.

Patyolat ingek, himzett corsetteek, sutyásos kabátok és izléses pongyolák egész özöne hevert a kirakatban. Minden ruhadarab sarkában ott a jel. Más ember a mo-

nagy része napi munkájával volt elfoglalva, mégis mintegy 200 választó gyűlt össze a „Bárány“ vendéglő nagyszobájában. Független polgárok mindannyian, kiket nem az önérdék, a hasznosítás kerített össze, hanem cselekvésre lelkesített az elvekhez való ragaszkodás. Nem az az öntudatlan tömeg volt ez, mely egy-egy „auctoritás“ szavára fejet bólint és éljent ordít; hanem gondolkodó és értelmes polgárok gyülekezete, a kik céljukkal tisztában vannak s a kik nem használhatók fel arra, hogy egy politikai küzdelem ágyúötlékéül szolgáljanak.

A lelkes hangulatú gyülekezet Papp József urat választotta meg korelnöknek, ki is röviden említvén a mai összejövetel célját, az értekezletet megnyitották nyilvánította, s azt a párt megalakítására hívta fel.

Bajai Péter ajánlatba hozta, hogy elnöknek Gál Péter, alelnöknek Leitschuk Jakab, jegyzőnek Inczédi László választassék meg. Megemlíti, hogy ő és társai Gál Péter úrnál járván, őt az elnöki tiszt elvállalására előzetesen felkérték s a függetlenségi elvnek e régi kipróbált bajnokai készséggel vállalkozott nevét és befolyását pártunk érdekében érvényesíteni.

Ez öröndetes hírt az értekezlet nagy éljenzés mellett vette tudomásul s egyúttal a javaslatba hozott tisztviselőket egyhangulag megválasztotta.

Hasonlóképen egyhangulag választották meg a 25-ös végrehajtó bizottság tagjaiul a következő urak: Leitschuk Jakab, Stern Lipót, Bajer Károly, Bajai Péter, Tury János, Vagner Ferenc, Horváth József, Frankenberger Ferenc, Juhász István, Sámuel János, Milasevits Márton, Latinovits Vincze, Burkovits Péter, Lajdi József, Csapláros Ferenc, Lerner Antal, Vagner Antal, Diczendy János, Kósa Antal, Limperger Mihály, Kovács József (fődi), Köbling József, Sztipits Bódog, Lagner József, Kobelrausch Tobiás.

A nagy szűz bizottság megalakítása szintén közfelkiáltás után ejtetett meg, még pedig a következő választópolgárokból: Tábor József, Nagy János, Pásztor István, Fogl Mihály, Lanza Lajos, Szabó Alajos, Halász Imre, Schönberger Ferenc, Somogyi György, Rull András, Práger Sámuel, Czettl József, Szigrist István, Ifj. Koch Jakab, Sági Adám, Bogovits Ferenc, Komárcsevits András, Csimadima István, Ekstein Zsigmond, Ifj. Schönberger András, Pfeiffer Antal, Mohatschek József, Eckert Keresztély, Ifj. Müller János, Szerletits Ignác, Bachman Ferenc, Horváth Eugen, Bóza János, Spitzer Benő, Mióvácz Imre, Kazal Lajos, Zsivánovits Ignác, Lieb András, Fellner József, Czérnai Imre, Geiger Károly, Hechtl József, Stern Lipót, Prigl Károly, Eckert István, Telegdy Sándor, Beyer Adolf, Binder János, Diczendy János, Radicsovits Máttyás, Frankenberger Ferenc, Kulai Gyula, Fejes István, Tirovác György, Lengyel Andor, Streintz Gyula, Eschenlohr Ferenc, Nyirati János, Kazal János, Gibicz Antal, Beyer Károly, Greiner József, Lengyel Ferenc, Papp János, Szalai Lajos, Lerner Antal, Schnetzer Ferenc, Zirner Samu, Kreicsmer Ignác, Hudi Pál, Freidich József, Dobry Simon, Schaffer Károly, Wagner Antal, Müller Henrik, Horváth Lajos, Cserba János, Dely Géza, Scheer Ignác, Scheiber Adolf, Milasevits Márton, Peplowszky László, Timpauer Antal, Olay Lajos, Agárdy József, Hujman János, Dr. Klein Miksa, Gabrielisz Ede, Heller János, Bodrogi Gyula, Ifj. Perczel Miklós, Hechtl András, Laforsch János, Müller Károly, Limberger Mihály,

nogramját himeztette volna oda, de Pálmay Ilka neve pompás ideára alkalmas. Nem monogramot, hanem egy pálmafát himeztetett fehérneműbe s a kaczer fácska kacziánan meresztette fel hosszú, legyező alakú leveleit, melyeket hét águ korona fogadott árnyékába.

Pálmay Ilkát a pálmafa, a völégényé a korona: szokták mondogatni a járókelők s találatták, hogy ki lehet az illető. Akadtak rossz nyelvű emberek, a kik azt állították, hogy nincs is völégény, nincs is kelengye, hogy az egész dolog nem egyéb, mint reclam. Reclam a Adám és Eberling czégnél.

De ezek nem csak rossz nyelvűek, hanem ügyetlen nyelvűek is voltak. Az Adám és Eberling cég nem szorult reklamra. Azt ismeri mindenki. Hanem az meglehet mégis, hogy az egész kelengye historia reclam volt. Reclam, csak hogy nem az Adám és Eberling czégnél, hanem Pálmay Ilkánál. Mert a bájos diva szereti a reklamot s nem irtózik vissza annak semmiféle fajtájától.

Hanem most az egyszer megjárta. A kelengye oly szép volt, oly érdekes volt, hogy sokan kedvet kaptak a völégénységre. Ah, mert azok a rövid ujjú patyolat ingesek, apró kihimzett lyukacsákkal végtelen jól ilhetnek a széleslyes divára. Kiben ne támadna fel a vágy a patyolat inget látni.

És egy hét alatt egy csomó ember, fiatal és öreg csunya és szép, kövér és sovány, gazdag és szegény ajánlkozott — a völégénységre. A művészi válogathatott benne, minden ujjára került vagy tíz. És eleinte csak kacagta ezt a tréfát, abban a biztos tudatban, hogy nem fog beleszeretni senkibe. Ismeri már a szívét, ki van az jól próbálva, a megpróbáltatások ellen.

De úgy látszik, még sem volt olyan nagyon jól kipróbálva. Mert az ajánlkozók közt volt egy csinos földbirtoke, nem is öreg, nem is fiatal, nem is szegény, nem is gazdag, a ki elhódította. A diva már be is jelentette, hogy a kath. hitről áttér a protestánsra, elvált jelenlegi urától, és — magára veszi Hymen rózsalánczait.

De vajjon meddig bírja ki? Meddig lesz rab? Erre a kérdésre nem merünk válaszolni. Annyi azonban bizonyos, hogy ez a hét legérdekebb, legpikánsabb eseménye. Akár vigjátékot is lehetne írni felőle.

A többi újság mind olyan stereotip dolog, Chablón. Egyébb sem. Megünnepeltük márczius 15-ikét. A lapok előkeresték a mult évekből megjelent vezércikketeket és költeményeket s kiadták újra. Csak Abrányi Kornéé tesz

Scherer Antal, Aigner Sándor, Dr. Gál Ernő, Lajdi József, Rádits Alajos. Ifj. Tinusz Antal, Burkovits József, Tinusz István, Lagner József, Bokányi György, Juhász István, Id. Tinusz Antal, Bakanek János, Ettl József, Ifj. Polyák István, Stajer István, Reitman Mihály, Számuel János, Taud József, Gál Ignác, Weitzenfeld József, Orosz József, Kreszejovits Döme, Oskofszky Antal, Ivits Sándor, Dolinka János, Zsivánovits Ferenc, Bauer Jakab, Pecsurlits János (Iván), Hausler György, Kollár Ernő, Bajai Péter, Oravetz Mihály, Kövecsi Károly, Juhász Lajos, Jerkovits Lajos, Petrányi Lajos, Ruzs Ignác, Pap József, Pastrovits István, Zlatinkovics György, Ollé Mihály, Szohner Rezső, Stekl Ferenc, Kobelrausch Tobiás, Tiprovác Péter, Kapocs István, Gódár Sándor, Vagner Ferenc, Novák Antal, Király Béla, Id. Horváth Mihály, Vitzthum Agoston, Pastrovics Máttyás, Pastrovits Alajos, Pastrovics József, Sztipits Boldizsár, Burkovits Sándor, Rotter József, Tury János, Mojzes János, Kuts János, Hegedűs Antal, Latinovits Vincze, Id. Müller János, Schmidt Márton, Szepp Ferenc, Csapláros Ferenc, Szemes András, Rác Máttyás, Rác József, Francsovits Péter, Englsman János, Rác László, Hamhaber Tamás, Kósa Antal, Burkovits Károly, Burkovits Péter, Kreicsmer Keresztély, Ettl Ferenc, Kreicsmer József, Sbüll Máttyás, Köbling József, Kreicsmer Ferenc, Arpás András, Krikofszky József.

Ezután többek kivánságára felolvastott az országos függetlenségi kör által kibocsátott választási manifestum. Az értekezlet az abban kifejtett programot helyeslőleg vette tudomásul s kijelentette, hogy a bajai függetlenségi párt e programot magáévá teszi.

A jelölt kérdésére kerülvén a sor, Inczédi László indítványozza, hogy az értekezlet hatalmazza fel a végrehajtó bizottságot, hogy alkalmas jelölt felöl gondoskodjék illetőleg lehető rövid idő alatt a választók gyülekezetének hozzon jelöltet javaslatba.

Az értekezlet ez indítványt is egyhangulag elfogadta, mire Papp József lelkesedésre és összetartásra buzdító berekesztő szavai után a választók szétoszlottak, abban a biztos reményben, hogy a győzelem az ideai választásnál az elvek s nem a kortes-fogások emberei lesz.

Bácsmegei birtokviszonyok.

Bácsmegeyben (a szab. kir. városokon kívül) mintegy 60.000 kisbirtok létezik, 1—50 holdnyi birtokkal, a mi oly tekintélyes szám, hogy helyzetük a megyében és nemzetgazdaságban teljes megfontolást és tanulmányozást érdemel. Magyarország szántóföldjéből igen tekintélyes 1/10 jut Bácsmegeyére és ebben a birtokok 3/10-ed része kisbirtok. Mint nevezetes körülményt kell kiemelni, hogy 1880—1882-iki idő, tehát három év alatt a kisbirtokok száma nemhogy apadt volna, ellenkezőleg növekedett mintegy 300 kisbirtokkal. Az állami javak eladásából ismét újabb kis- és középbirtokok keletkeztek, mert a vállalkozók egy része — mint tudva van — az államtól megvett birtokokat eladták új gazdáknak (csoportoknak) s ezek ismét felosztották maguk közt a birtoktestet vagy ismét kisebb tagokban értékesítették. Ebben csak az a jó, hogy az új birtokosok bácskaiak lettek.

A kisbirtokosok oly tekintélyes száma mellett önként felmerül az a napi reudre hozott kérdés, szükséges-e a birtokminimumot védelmezni, szükséges-e a kisbirtokos érdekeit és helyzetét törvényhozási uton támogatni? A kérdés felette fontos lévén, nem fogom elmulasztani erről saját tapasztalatomat tüzetesen előadni.

kivétel, mert ebben van tűz, verve és lelkesedés. Talán ez kissé több is mint kellene.

Mert a lelkesedés, ha fölös: épp oly kártékony, épp oly ártalmas, mintha togyatékos. Példa rá Czegléd, hol csupa lelkesedésből eldöngöttek egy képviselőt s megdöbölték másik harmat. A tojás sárgájával valóságos pazarlást üztek, s oly bőségesen dobálták a vendég képviselők fejébe, hogy rögtön felszökött az ázsíója.

Ez a tojás pazarlás különben egészen Verhovay Gyula tiszteletére történt, a kinek az élelzapok „végszösszeneteket“ adnak a szájába, pedig nem szösszen, hanem kiabál és nem is utoljára teszi. Az isten szabad ege alatt kacskaringós körmondatokban esküdtött meg ártatlanságára és a czeglédiek hitet neki. Diadallal és glóriával vették körül, dicsimuszokat zengtek a fülébe, banketteket rendeztek a tiszteletére, stb. Merje hát valaki még azt mondani, hogy lejártá magát?! Dehogy. Még csak ezután lesz igazán nagy. Azzá teszi a czeglédi nép, ha ugyan a bíróság közbe nem lép és a sok izgatottság után jó akaratulag nem juttat egy kis nyugalmat helyet a t. képviselő ur számára. És ha így lesz, akkor martinnak tekintik s a czeglédiek azt fogják mondani róla, hogy ez nem egyéb mint a nagyság átka.

Különben ezt már Trefort Agost kultusz miniszter is érzi. Amerikában Torontóban egy utcát neveztek el róla. Szerencsére Amerikában történt, a hova talán még sem érhet el egy pár képviselő keze, különben bizonyosan meg interpellálná érte a miniszterelnököt. Hanem anynyi bizonyos, hogy Trefort Agostot sok kitüntetés éri; — tavaly szobrot emeltek neki, az idén utcát neveztek el róla. Más embert az ilyen kitüntetések halála után szokták érni. Trefortra életében ömlik az isten áldás. Mi lesz ha meg hal?

„Össze fogják törni a szobrát, eltörik az utcát,“ — szólal meg mögöttem Csanády Sándor bácsi.

És meglehet, hogy igaza is lesz. Az ember — ha nem születik Cumberland-nek — nem tud olvasni a jövőben. Hogy tudnók, mi történik évek múlva, ha azt se tudjuk, hogy néhány nap múlva mit hoz a jövő. De én tudom. Lesz káromkodás és fogak csikorgatása. Az emberek szidni fognak — engemet s unalmasnak tartanak, ha elolvassák ezt a hosszúra nyult fővárosi levelet.

De máskor majd ki reperálja a csorbát:

Relle leán.

Annyit azonban most is megjegyezhetek, hogy miután Bácskában a kisbirtokok száma szaporodik és nem hanyatlak, a kisbirtokos vagyoni tekintetben nem áll oly rossz állapotban, mint azt némelyek — a viszonyokkal ismeretlenek — elhíthetni akarják.

Szerintem külön tekintet alá esik a hitel kérdése, a mely — mint látni fogjuk — részben orvoslást igényel. Kerületenkint a kisbirtokok száma (1—50 hold) következőleg oszlik meg.

I. Bajai kerület	7250.
II. Alnási "	4184.
III. Zombori "	5902.
IV. Apatini "	3920.
V. Hódsági "	3385.
VI. Palánkai "	3400.
VII. Ujvidéki "	4710.
VIII. Kulai "	3790.
IX. Topolyai "	5035.
X. Zentai "	2346.
XI. Becsei "	5901.
XII. Titeli "	2833.
XIII. Zsabyai "	2812.

Az 1 egy holdon aluli birtokokkal együtt meghaladja a 60,000-et.

Fülemliendőnek tartom az 1882-ik évben beállott változások közül a következőket:

Volt 1—50 holdig kis birtok: 1880-ban. 1882-ben.

Kunbaja	106	109
Uj-Futtak	151	166
Mélykut	449	453
Béreg	521	599
Glozsán	207	220
Gyurgyevo	703	715
Feketehegy	403	407
Baracska	662	666
Dautova	728	746
F. Kovil	342	371
Apatin	428	437
Kishegyes	524	528
Uj-Szavacz	100	105
Bezdán	1235	1287
stb.	stb.	stb.

Vannak községek, a hol apadt a kisbirtokok száma, de az arány a szaporodás javára dől el.

Mivel a kis közép birtokok nagysága holdakban igen változó, jobbnak véltem tájékozni az 50—1000 holdig osztályozást alkalmazni.

A kis-közép birtokok relative szintén nem apadtak számban, noha helyenkint jelentékeny változások fordultak elő.

Igy 14-el fogyott Hegyesen, ellenben 20-al nőtt Ó-Verbázon.

Kerületenkint a következőleg oszlik meg:

I. Bajai kerület	175
II. Almási "	178
III. Zombori "	520
IV. Apatini "	119
V. Hódsági "	150
VI. Palánkai "	144
VII. Ujvidéki "	120
VIII. Kulai "	362
IX. Topolyai "	420
X. Zentai "	400
XI. Becsei "	676
XII. Titeli "	34
XIII. Zsabyai "	38
Összesen:	3336.

Középbirtoknak veszem az 1000—10,000 kat. holdnyi területet s ebből 85 esik a megyére. Nagybirtok pedig 10,000 holdon felül 5 van.

Kerületenkint a rendelkezésre álló adatok szerint kimutatható:

I. nagybirtok	—	középbirtok	14
II. "	—	"	5
III. "	1	"	8
IV. "	1	"	6
V. "	1	"	12
VI. "	—	"	9
VII. "	2	"	12
VIII. "	—	"	3
IX. "	—	"	7
X. "	—	"	2
XI. "	—	"	3
XII. "	—	"	3
XIII. "	—	"	1

A kisbirtok szaporodása a nagy és részben a középbirtok rovására történik.

Az összes birtokok közül — az állami birtokokon kívül — létezik községi birtok 121, testületi 78, a többi mind magán birtok.

Hirek.

— **Az új diszpolgárok,** Tisza és Kemény miniszter urak részére — mint halljuk, — már a napokban át akarják adni a diplomát, bár az illető közgyűlési határozat még nem emelkedett jogerőre. A polgármester már fenn is van Budapesten, a deputáció többi tagjai pedig u. m. Berényi Dániel, Szutrély Lipót, Tury Mátvás, Spitzer Benő, Bodrogi Gyula stb. urak kedden mennek föl a fővárosba miniszterlátni. A diploma ünnepes átadása terv szerint csütörtökön fog végbemenni. Kifejezzük őszinte csodálatunkat a polgármester s a többi deputatus urak iránt, a kik magokra merik vállalni annak a blamagenak a lehetőségét, hogy a diploma átadása után az annak alapjául szolgáló közgyűlési határozat megsemmisített ik. Igaz ugyan, hogy fellebbezést aláírt polgárok hajlandók azt benem nyújtani, hajlandók pedig azért, nehogy most a választások idején kortes-fogásul szolgáljon ellenünk, hogy mi a minisztereket magunkra haragítván, a vasút kiépítése azért késik. Igy esett, hogy a fellebbezés maig sincs beadva, s az illető polgárok éppen lapunk utján kívánták a polgármester urat felszólítani, hogy a diploma átadásának semmi politikai színezete ne legyen; ez esetre megígérjük, hogy a fellebbezéstől elállanak. Most már akármennyire meglepő is a város házi urak merészsége, megmaradnak

e kijelentés mellett, legfőkébb nagyobb biztonság okáért távirati uton informáltatják magokat az egész czeremónia lefolyásáról. Biztosítják viszont, hogy ha az egész dologban csak egy csöppnyi is lesz a minnek politikai tüntetés-szerű jellege van, s ha a közgyűlés határozata nem úgy tüntetettik fel, mint pusztá udvariassági tény a miniszterek iránt, a kiknek hivatalos, kötelességszerű munkája ez egyszer Baja városa javára szolgált: akkor az a fellebbezés pénteken reggel (a fellebbezési határidő utolsó napján) benn lesz a városi ígató hivatalban. E jóakaró figyelmeztetés után kívánunk a deputatus uraknak szerencsés utazást.

— **A postarabló banda,** mely a baja-szabadkai utvonalon üzte garázdálkodásait, végre valahára kézre van kerítve. A szabadkai törvényszék fogházában lopásért letartóztatva levő Király Róza ugyanis vallomást tett, mely szerint a január 2-án történt támadást a pósta ellen Csizovszky (Cseszko) György, Genedics Ferenc és Orbán (Nadrág) Imre jankováczi lakosok követték el. A kir. ügyészség e vallomásról rögtön értesítette a bajai járásbíró-ságot, mely a büntetésekre közrekerítése iránt a csendőrséget kereste meg. Mire sorraik meg jelennek, Csizovszky és Genedics már valószínűleg itt lesznek a járásbíró-sági fogházban, míg Orbán letartóztatása főleglegessé vált, mert ez valami kisebb büntényért már fogva van Halason, a hol — mint értesülünk — már vallomást is tett s a merényletben való részességét elismerte. Orbán fivallomása szerint ugyane banda követte el a múlt év november 3-ik rabló támadást is, mikor a postakocsit kísérő szabadkai városi őrt lelőtték a bakról. A carriol ekkor csakis úgy menekült meg a kirabolatástól, hogy egy lelőtt ló rázuhant az egyik rablóra, s míg ezt társai kiszabadították, az elmenekült kocsis több vasvillás emberrel közeledett, mire a gazok kerekelt oldottak. Ennyi, a mit az úgyről a vizsgálat jelen stádiumában közölhetünk, mert némely részletet még el kell hallgatni, hogy a valószínűleg létező bűntársuk is megkerithetők legyenek.

— **Rác Vilmos** úr, Bács-Bodrog megye közigazdasági előadója „Közigazdasági viszonyok a Bácskában”, cím alatt egy terjedelmes munkát kezdett meg, melynek első kötete, az általános rész, most látott napvilágot. E kötet tartalma a fajsokla és befásítás ügye; a munkabér és viszonyai; a trágya; a talaj minősége; birtokviszonyok; földművelés; növénytermelés. Lapunk mai száma a „birtok-viszonyok” című fejezetből mutatót közöl. Abból is meggyőződhetünk olvasóink, hogy Rác úr nagy adat-halmazt gyűjtött s azt gondosan, éles ítéllettel dolgozta föl, úgy hogy műve a gazdasági kérdésekkel foglalkozóknak az egész országban, de különösen megyénk területén nélkülözhetetlen szolgálatokat tesz. A munka, mely Széchenyi gróf földm. miniszternek van ajánlva, kapható a szerzőnél Szabadkán. Az ára nincs kitéve, de bizonyosan kevesebb mint a mennyit a munka megér.

— **Személyi hír.** Városunk született, Szohner Antal urat, ő felsége a honvédelmi miniszteriumhoz titkárrá nevezte ki.

— **Vasutunk** ügyében, igen jó forrásból, azt a nem éppen kellemesen hangzó hírt kapjuk, hogy az építés az idén koránt sem fog befejezteni, sőt — információink szerint, — örülhetünk, ha vasutunk a jövő év októberében át lesz adható a forgalommal.

— **Az iparostanonczok képesítése** tárgyában Jagócsi Péterffy József miniszteri biztos a következő átiratot intézte Bajaváros tanácsához: „Bárha a legközelebbi törvény ereje emelkedő új ipartörvény a kvalifikáció kérdését elég szerencsésen oldja meg, bárha intézkedik arról is, hogy a tanoncz az elméleti tanulmányokat illető bizonylaton kívül a gyakorlati képességét is mutassa be, mégis felettebb szükséges, épen az említett oknál fogva — hogy egyfelől a tanoncz szorgalma nyilvánosan konstatalható legyen, másfelől azért, hogy a törekvés és szorgalom a tanonczok és mesterek között fokoztassék — arra gyakorlati módot nyújtani. Ilyen gyakorlati módnak bizonyult a tanoncz-munkakiállítás, mely az ipariskolai zárvizsgák alkalmakor, júniusban, vagy az év elején, szeptemberben szokott megtartatni. A tanoncz-munkakiállításon minden tanoncz kivétel nélkül részt vesz, mert ez nem csak azt mutatja ki, hogy milyen szorgalmas volt a tanoncz, hanem egyszersmind ellenőrzi azt is, vajon a tanoncz mestere által kellően képeztetett-e ki. A megkívántató anyagot a mester szolgáltathatja legjobban, mert olyan tárgyat készített, melyet saját czéljaira értékesíthet; ahol pedig a mester szűkkebltsége ezt a tanoncztól megvonná, ott meg lesznek találhatók az utak és módok, a melyek által az anyag megszeresethető leszen. Ezeknél fogva teljes tisztelettel kérem a tekintetes Tanácsot, legyen szives saját hatáskörében mint iparhatóság, egyetértve az ipartanodai bizottsággal, oda működni, hogy a kiállítás még ez évben megtartassék. Egyúttal kérem az ipartanodai bizottságot felkivni, hogy a tanoncz-munkakiállítás ügyében teendő intézkedéseiről, melyek azonnal foganatba veendők, engemet f. é. ápril hó 10-ig értesíteni sziveskedjék. Kiváló tisztelettel maradtam — Budapesten, 1884. márcziushó 12. — Jagócsi Péterffy József, miniszteri biztos.”

— **Jankováczi** írják lapunknak Márczius 15-két városunkban ünnepélyesen megülették. Kora reggel a függetlenség kör helyisége megtelt magyar érzelmű polgárokkal, honnét 7 óraker tömegesen vonultak a templomba, Istennek hálat rebegni, magyar hazánk és nemzetünk felszabadulásáért. A templomból ismét a függetlenség kör helyiségebe vonultak vissza, hol Nagy József úr a kör elnöke és tek. Szakáll József úr igen szép alkalmi beszédet tartottak a nagyszámú közönségnek, kik a szónoklatok végeztével, érzelmeiknek dörgő éljenekben adtak kifejezést! Délben társas ebéd rendeztetett, melyen városunk legkiválóbb polgárai közül mintegy 100-an vettek részt. Ebéd alatt Gyetvai János úr a körnek alelnöke, alkalmi beszédében megemlékezett az aradi vértanúkról, éltette Kossuth Lajos hazánk fiát. — Vörösvárszky Gergely úr és többen az ünnepélyhez alkalmas nemzeti dalokkal egész esti 10 óráig tartották együtt a társaságot, s ezután egymástól szívélyesen elbúcsuzván az ünnepély véget ért.

— **Gyilkossági kísérlet.** Körülbelül egy hete Vaskúton vakmerő gyilkossági kísérlet történt. Kulisics József juhász este 7 óra tájban kifelé tartott nyájához. A falutól alig ért 10 percnyire, midőn egyszerre lövések dördültek el s érezte, hogy oldalán találva van. Hirtelen leugrott a számarról s kampós botjával akart támadóira rárohanni. Ezek, Ternay Antal és Petrik Tamás juhászok, most puska-agygyal kezdték a szegényt ütlegelni s addig verték, míg férbe fagyva, látszólag holtan el nem terült. Az éji hűvösség lassanként magához térítette az összevert embert, ki bevászorgott a faluba s ott jelentést tett. A helyi járásbíró is értesülvén a dologról, intézkedett a bűnösök elfogatása iránt, kik ma már a bajai fogházban várják büntetésüket. Tettük indoka bosszú volt.

Közönség köréből.*)

Tisztelt szerkesztő úr!

Folyó hó 10-iki közgyűlésben tett interpellációmra vonatkozólag legyen szives becses lapjában következő soraimnak helyét adni.

En Baja város tettes polgármesterét igen is meginterpelláltam az iránt, hogy világosítson fel, vajlon hogy lehet az, miként egy tisztviselő lemondva állásáról, a nyugdíjszabalyzat 3-ik §-a ellenére mégis végkielégítést kapott, s azt fel is vette, mindazonáltal még mindig mint tisztviselő teljes két ügyészi fizetéssel működik, sőt ujabban is ujra mint ügyész folyamodott, s ez úgy jön ki, mint ki a városon üzérkedik (geschäftel) de nem állítottam azt, hogy az ügyész a város pénzén üzérkedik.

Hogy erre Tury ügyész úr, mint személyes ügyben felszólaló nem a hivatalos tárgya vonatkozólag, hanem magán ügyet, tán fessegetve tette, felszólalását, s a melyre nekem válaszolni méltóságos főispán ur a közgyűlésben nem engedett.

Azért tehát felkérem Tury Mátvás tisztú ügyész urat arra: vagy nevezze meg azon piszkos üzleteket, a melyekkel én foglalkozni szoktam, — mint ez a „Bajai Közlöny” 42-ki számában közgyűlési rovat alatt említve van — vagy javítsa ki az ily kimondott szavait — ellen esetben fenntartom magannak ez ügyre vonatkozó további teendőket.

Kelt Baján, 1884. évi márcz. 22-én.

Kigerl János.

Első cs. k. szab. dunagőzhajózási társaság menetrendje

f. évi márczius 20-tól a további rendeletig.

Személyhajók:

Bajáról Budapestre: naponta délután 3 óraker.

Bajáról Mohácsra: naponta este 8 óraker.

Póstahajók:

Bajáról Budapestre: kedden, csütörtökön és vasárnap reggel 3 1/2 óraker.

Bajáról Orsovára: szerdán, pénteken, és vasárnap reggel 6 és fél óraker.

Üzleti tudositás.

Baja, 1884. márc. hó 23.

Árak métermázsánkint:

Buza	9-05—9-10
Kétszeres	7-60—7-80
Rozs	7-40—7-50
Arpa	6-70—6-75
Zab	6-50—6-60
Kukuricza	5-80—5-85
Köles	6.—6-10
Bab	8-20—8-50

Laptalajdonos:

Olay Lajos.

Felelős szerkesztő:

Inczédi László.

Nyilt tér.

E rovatban közlöttekért nem vállal felelőséget a szerk.

A MOHAI
AGNES
FORRÁS

hazánk egyik legszénsavdusabb
SAVANYUVIZE

kifinált szolgálatot tesz főleg az emésztési zavaroknál s a gyomornak az idegrendszer bántalmán alapuló bajában. Általában a víz mind azon köröknél kiváló figyelmet érdemel, melyekben a szervei élet támogatása és az idegrendszer működésének fölfokozása kívánatos.

Borral használva kiterjedt kedveltségnek örvend.
1883. évben 1 millió palaczk szállított el.

Fris töltésben
mindenkor kapható

Edeskaty L.
m. kir. udv.
ásványvíz-szállítóállomás Budapeston.

Ugysintén minden gyógyszerárban, fűszerkereskedésben és vendéglőkben.

RAKTÁR BAJÁN: Michitsch István, Klenantz és Babócs, Drescher Gy. Spitzer Ignác uraknál.

*) E rovat alatt közlöttekért a beklülő felelős.

719. sz.
tkv. 1884.

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNY,

A bajai kir. jbiróság mint tlkvi hatóság részéről Schäfer Etel garai lakos végrehajtható kérelme folytán Schäfer Mihál garai lakos végrehajtást szenvedett elleni végrehajtási ügyében a végrehajtási árverés 735 frt 79 kr. tőke követelés, ennek 1866. évi június hó 8. napjától járó 6% kamatai, 47 frt 05 kr végrehajtási már megállapított, valamint 9 frt 90 kr. jelenlegi és a még felmerülő költségek kielégítése végett az 1881. évi LX. t. cz. 144. és 146. illetve 177. §-ai értelmében a szabadkai kir. törvényszék területén lévő, Kun-Baja község 129. számú tjkben foglalt Sahäfer Mihál és Schäfer Katalin közös nevéen álló A. I. 131 hr. 116 ö. i. számú 500 frtra becsült egész ház és hozzá tartozó 600 ö l beltelekre, ugy az A. I. 2520 hr. számú 49 frt 12 1/2 krra becsült egész szántóföldre tekintettel a fenthivatkozott t. cz. 156 §-ának d) pontjára ezennel elrendeltetik, és annak Kun-Baja község házánál leendő megtartására határidőül **1884. évi május hó 30-ik napjának délutáni 3 órája** kitűzetik, mely alkalommal a jelzett ingatlanok a kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Az ingatlan a fent kitett árban fog kikiáltatni. Árverezni kívánók tartoznak a kikiáltási ár 10 százalékát készpénzben vagy óvadékképes papírban a kiküldött kezéhez letenni.

A kir. jbiróság mint tlkvi hatóság.
Baján, 1884. február 16.

RácZ József,
kir. jbiró.

222. sz.
tkv. 1884.

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNY.

A bajai kir. jbiróság mint tlkvi hatóság részéről Fischer Gyula rigyiczai lakos végrehajtható kérelme folytán Kulisics Miklós és Engárt György garai lakos végrehajtást szenvedett elleni végrehajtási ügyében a végrehajtási árverés 288 frt 60 kr tőke-követelés és ennek 1873. évi ápril hó 15. napjától járó 6% kamatai, 40 frt 90 kr végrehajtási már megállapított, valamint jelenlegi 12 frt 05 kr és a még felmerülő költségeknek kielégítése végett az 1881. évi LX. t. cz. 144. §-a alapján és a 146. § a értelmében a szabadkai kir. törvényszék területén lévő Gara község 287. számú telekjegyzőkönyvében foglalt fele részben Kulisits Márkó másik fele részben Kulisits Miklós (Nikola) nevéen álló A. I. 308. hr. 286 ö. i. számú 400 frtra becsült egész ház és hozzá tartozó 770 ö l beltelekre, úgy az A. I. 309 hr. 633 ö. i. számú 400 frtra becsült ház és hozzá tartozó 375 ö l beltelekre, továbbá a garai 506. számú tjkben Engárd György nevéen álló A. I. 541. hr. 498 ö. i. számú 400 frtra becsült ház és hozzá tartozó 454 ö l beltelekre tekintettel az 1881. évi 60. t. cz. 156. §-ának d) pontjára ezennel elrendeltetik, és annak Gara község házánál leendő megtartására határidőül **1884. évi június hó 11. napjának d. e. 10 órája** kitűzetik, mely alkalommal a jelzett ingatlanok kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Az ingatlan a fent kitett árban fog kikiáltatni. Árverezni kívánók tartoznak a kikiáltási ár 10

százalékát készpénzben vagy óvadék képes papírban a kiküldött kezéhez letenni.

A kir. járásbiróság mint tlkvi hatóság.
Baján, 1883-ik február 10.

RácZ József,
kir. jbiró.

Hirdetmény.

Van szerencsém a nagyérdemű közönségnek tudomására hozni, hogy a révutczai 155-ik számú házamat, sóház- és hentes-utca sarkán lévő 189-ik számú házamat (öreg Kilvein ház,) a Jaukóban lévő 8 1/2 kapa szőlőmet, nemkülönb. Kopp J. ezégtől b. árverésen megvett 2 ló erejű cséplőgépet, festék törő gépet, festék- és vas-árukat, eczeteszentiát, liquereket, firmisz, terpentint, olaj, halzsír s egyéb árutamat szabakézből eladom.

Baján, 1884. márczius 15.

Szigriszt István.

Ház eladás.

A kaszárnya-utczában 668. szám alatt fekvő (Héger-féle)

l a k h á z

szabad kézből eladó.

Bővebb értesítést ad a tulajdonos.

Szabó Károly.

DREHER ANTAL-féle

PALACZKSEREK

valódiságuk és hamisítlanságuk jótállása mellett

DIETRICH és GOTTSCHLIG-nál
BUDAPESTEN.

vagy

DREHER ANTAL serfőzdéjében Kőbányán rendelhetők meg.

Megrendeléseknél mindenkor a legjobb minőségű reservált kiviteli ser jó eszközésbe. Bővebb árjegyzéket bárhova ingyen és bérmentve küldünk.

Ismételadókát vételökhöz mérten a lehető legnagyobb előnyökben és jutányos árakban részesítünk.

Ez alkalommal bátrak vagyunk egyuttal megemliteni, miszerint mi távolabbi helyekre történt megbizásoknál, a midőn a küldemény hosszú ideig van uton, vagy azon esetben, ha a ser, raktárra vétetik s csak lassanként árusittatik el kívánatra mi

k ü l ö n l e g e s s e r e k k e l

szolgálhatunk, melyeket különben csak tengertuli küldeményeknél, hol a szállítás maga 3—4 hót vesz igénybe, használunk.

Mi ezen különleges sereket, melyek erősebb főzetük, de különösen tartalomdússáguk folytán lényegesen nagyobb költséget okoznak, palackként csak 1 1/2 krajczárral számítunk drágábban, tartósságuk és tisztaságukért **félévi jótállást vállalva.** Magától értetődik, hogy ezen különleges serek a legforróbb időszakban sem, nem csak nem lesznek zavarosak, hanem eredeti tisztaságukat és zamatukat félév elmúltával is megtartják.

Baján, 1884. márczius hóban.

I. cz.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására juttatni, hogy helyben a Bódog-téren Michitsch István úr házában, volt Matuschek-féle bolthelyiségben

f é r f i s z a b ó - ü z l e t e t

nyitottam

hol is mindennemű **czivil- és papi** öltönyök a legujabb divatú megrendelések szerint elfogadtatnak és a legjutányosabb és legpontosabb elkészítés mellett kiszolgáltatnak.

A n. é. közönség kegyes partfogását kérve maradtam

mély tisztelettel

Petrovics György,

férfi-szabó.